

y els conteste que—demá—

Tampoc encontrarás mai
per davant ni per darrere
ningu que li diguen Pere,
ni Roc, Quelo, Chaume ó Blai;

Y parlant en veritat,
crec que sants no niá mes c' ú,
perque tinc ben observat
que á tots els diuen—*múixú*—

Ya pots figurarte pues
el meu cor com estarà
cuant els parle en valenciá,
y em responen en franses.

Que es lo mateix pera mí,
(y els ho dic soltant la risa)
que si em parlen en llatí,
com un retor quant diu misa.

De modo que encara en señes,
com tenen estos garrautes
el cap mes dur que les peñes,
prenen els pitos per flautes.

Y aixó que les que yo els fás
son tan fasils de asertarles,
que no pot equivocarles
qui tinga en la cara el nás.

Cuant tinc fam, per l' ordinari
nunca parle una paraula,
no mes vach, obric l' armari,
prenc un pá, y m' asente en taula.

Si conec que m' entra son
allá á les deu de la nit,
la seña que correspon
es... anarmen capa el llit.

Y aixina poc mes ú manco
vach interpretant la lley,
perque no tinc mes remey,
que herrar ó quitar el banco.

Pero apesar d' un llenguache,
que tal claritat respira,
á voltes (pareix mentira)
nó cauén en lo formache.

¿Pues que et diré d' atres fets
d' estos *múixús* majaderos?